

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRĪS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 28 (1917)

Trešdien, 1957. g. 6. martā

13. gads

Rosmi kolchozu siltumnīcās

Aiztrauksies vēl pāris mēnešu un kolchozos ritēs spraigs darba posms — pavasara lauku darbi. Taču vēl agrāk pavasara vēsma iešalcas siltumnīcās. Tieši ziemā un agrā pavasarī pilsētnieki visvairāk pieprasa pirmos salātus, lokus.

To pareizi novērtējuši Kārļa Marksa vārdā nosauktā kolchoza ļaudis. Siltumnīcā darba rosme sākas jau diezgan agri. Dārzkopja b. Štokmana vadībā izaudzēti sīpolu loki, iesēti redīsi un tomati. 150 kg sīpolu loku jau realizēti tirgū.

Liela rosme valda arī lauksaimniecības artēļa „Sarkanā zvaigzne” siltumnīcās. Apkurināmajā siltumnīcā pārpūkoti ap 4000 salātu dēstu, kuriem tagad ir ceturtais, piektās lapinās. Tāpat pārpūkoti 1300 tomatu dēstu, 15 km platībā iesēti redīsi, 8 km kopplatībā aug loki un dilles. Dārzkopji brigādiera b. Pulekša vadībā sakārtojuši 15 tecektis, pie kurām pievests 12 t mēslu. 40 t kūtsmēslu izvests uz lauka, bet pašreiz gatavo kūdras — trūzemes podiņus. 5000 šādu podiņu sagatavoti dažās dienās. Pavisam paredz sagatavot 80000 kūdras — trūzemes podiņus, jo gurķu, agro kāpostu un tomatu dēstus vairāku hektaru platībai audzēs kūdras — trūzemes podiņos.

Pirmie dārzeņi zaļo arī kolchoza „Uzvara” siltumnīcās.

Kolchoza „Traktorists” ļaudis no siltumnīcā izaudzētajiem dārzeņiem pērn ieguva 20.000 rubļu. Ja ievēro, ka tas ir pirmajā gadā, tad nav slikti rezultāti. Tagad siltumnīcā jau krietni lieli salāti un redīsi.

Tāda darba rosme šodien jūtama dažos kolchozos, nedaudzās dārzkopības brigādēs. Daudzos lauksaimniecības artēļos vēl nav atrisināti pavisam sīki trūkumi, lai siltumnīcās varētu audzēt dārzeņus.

Agrākajos gados bieži pieņēma kolchozu „Uzvaras karogs” kā lauksaimniecības artēli ar labi izveidotu zemstikla saimniecību. Taču pavisam savādāk ir pašreiz.

Kolchozā ir trīs specialas gurķu un 1 liela tomatu māja. Jau ilgāku laiku tajās „mokās” ar apkures pārkārtošanu un vēl šodien tā nav pabeigta. Tādēļ pašreiz nedaudz dārzeņu sēklu iesēti tikai vienā siltumnīcā. Bez šaubām, tādā veidā īstu ienākumu daudzās siltumnīcās nedos, jo pavasaris jau klauvē pie durvīm.

Pavisam bezatbildīgi un vienaldzīgi pret zemstikla saimniecību izturas Leņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības artēlī. Pērn braukāja visādi „specialisti” un augu mājas celtniecības vietu izraudzīja vecā parkā. Iesāka pat būvēt, ielika daļu logu, bet tagad tie paši izdauzīti. Kolchozā gandrīz neviens arī netic, ka šādā augu māja vērts stiklot logus, jo koku ēnā tik un tā nekas neizaugs. Taču kolchoza līdzekļi bezsaimnieciski iztērēti, ieguldīti un vēl šodien kolchozniekiem nav siltumnīcas.

Naudu siltumnīcas celšanai ieguldīja kolchozā „Komunars”, taču arī tur nav vēl iestikloti logi. Dabīgi, ka šis darbs jau krietni nokavēts un šogad siltumnīca neko prātīgu kolchozam nedos.

Molotova vārdā nosauktajā lauksaimniecības artēlī izbūvēta siltumnīca ar 82 km izmantojamo platību. Tiesa, tā nav liela, bet arī šeit varētu iegūt krietnu ienākumu. Tomēr šodien jaunajā siltumnīcā nav iesēta neviena sēkla. Kolchoza valde visu laiku nevar atrast dārznieku un tagad jau daudz atmetuši jebkuras cerības, ka šogad siltumnīcā varētu kaut ko izaudzēt. Sākot siltumnīcas būvi, valdei vajadzēja padomāt par to, ka vajadzēs arī kādu cilvēku, kas tajā strādās.

Līdzīgi trūkumi siltumnīcu izmantošanā ir arī vairākos citos kolchozos. Galvenokārt tie radušies kolchozu valžu nevēlēšanās dēļ, pienācīgi nenovērtējot dārzkopības, īpaši zemstikla kultūru izdevīgumu. Novilcinot darbus siltumnīcās, nozīmē zaudēt desmitiem tūkstoš rubļu, samazināt kolchoznieku izstrādes dienu vērtību.

Jauno vēlēšanu vakars

Svētdienas vakarā 3. agitpunktā — fabrikas „Vulkans” klubā — notika jauno vēlēšanu vakars. Kuplā skaitā sapulējušies vēlētaji ar interesi noklausījās Kuldīgas rajona tautas tiesneses b. Pļavānes refe-

ratu „Deputats — tautas kalps”. Pēc tam „Vulkana” pašdarbnieki sniedza viencēliena „Sapnis nomodā” izrādi.

Atlikušo vakaru jaunie vēlētaji pavadīja jautrās rotalās un dejās.

Z. Smilga

PIRMSVĒLĒŠANU DIENĀS

Pēdējās dienās pilsētas 2. agitpunktā daudz apmeklētāju — vēlētāju. Daudz interesantu pasākumu šai agitpunktā: lekcijas, pārrunas, tikšanās ar deputātu kandidātiem, deputātu atskaites un citi.

Attēlā: vēlētāji labprāt pavada brīvo laiku agitpunktā, lasot laikrakstus un jaunākos žurnālus.

Kolchozā „Komunars”

Sestdienas vakarā, 2. martā, kolchoza „Komunars” zālē kuplā skaitā bija pulcējušies kolchoznieki gan veci, gan jauni. Vecāku pavadībā bija atnākuši pat visjaunākie.

Sanāksmes oficiālā daļā referats par Starptautisko sieviešu dienu. Pēc tam runāja vietējo padomju vēlēšanām izvirzītie deputātu kandidāti, pastāstot par sevi un savu darbu. Deputātu kandidāti pazīstami kā aktīvākie kolchoza ļaudis: Lote Matroze, Dzidra Šternberga, tāpēc kolchoznieki viņu vārdus uzņem un pavadā sirsnīgiem aplausiem.

Pēc sanāksmes plaša mākslinieciskā programa. Daudz deju, dziesmu un asprātīgi sa-

gatavotu priekšnesumu. Par to parūpējušies Ievukalnu ciema kultūras darbinieki un Raiņa vārdā nosauktā kolchoza pašdarbnieki, kuri atbraukuši viesos uz „Komunaru”.

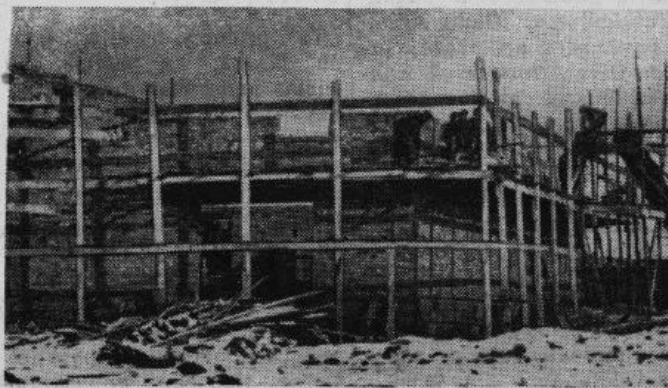
Patika sanāksmes dalībniekiem dejas un dziesmas, patika vakara sirsnīgais noskaņojums. Kā ēna labi organizētai sanāksmei bija vienīgi kolchoza „Komunara” priekšsēdētāja Austra uzstāšanās „kunga dūšā”. Kolchoznieki gan saka, ka esot pie tā pieraduši. Gribas jautāt b. Austeram, kāpēc viņš neņem priekšzīmi no sava kolchoza kolektīva? Pārējie vakara dalībnieki visi bija ļoti kulturāli.

H. Priede

Vēlēšanu dienu sagaidot

Līdzās Kaltiķu ķieģeļu rūpnīcas jaunajam žāvēšanas kamērām slejas otra mūra jaunceltne. Tur pašreiz būvē ķieģeļu formēšanas cechu. Ar jaunās mašīnmājas izbūvi no-

vērsis lieko ķieģeļu pārtransportēšanu, ērtāk varēs izvietot mašīnas. Formēšanas cechā uzstādīs valčus, māla maišitāju, kastu padevēju, transportieri, ķieģeļu presi.

Attēlā: jaunās mašīnmājas celtniecība.

Tikšanās ar deputātu kandidātiem

Kuldīgas patērētāju biedrības zālē vēlētāji tikās ar deputātu kandidātu rajona padomes vēlēšanām b. A. Jostsonu un kandidātiem pilsētas padomes vēlēšanām bb. K. Vanagu, L. Šteinartu, T. Cērpiņu un V. Burķi.

Uzticības persona b. Doniņa, raksturojot b. Jostsonu, teica, ka I vidusskolas kolektīvs jau otro reizi no sava vidus izvirza rajona padomes vēlēšanām skolas direktoru b. Jostsonu. Tas tāpēc, ka mūsu direktors — jaunās paaudzes audzinātājs veltī daudz pūļu, lai mūsu skola dotu sabiedrībai krietnus jaunos padomju pilsoņus.

Ko tuvākajā laikā Ceļu ekspluatācijas iecirknis Nr. 12 darīs, lai uzlabotu sliktos Kuldīgas rajona ceļus? — tā jautāja vēlētāji pilsētas vēlēšanu apgabala Nr. 12 deputātu kandidātam b. T. Cērpiņam. — Šogad turpināsim šosejas Kuldīga — Skrunda remontu, uzsāksim labot ceļa posmu Kuldīga — Renda.

Par pilsētas satiksmes uzlabošanu runāja pilsētas 10. apgabala deputātu kandidāts b. L. Šteinarts. Lai paātrinātu autobusu apgrozību, caur pilsētu tuvākajā laikā apgrozībā laidīs otro autobusu. Ar to būs novērsta pilsētas iedzīvotāju — pasažieru gaidīšana gala punktos.

Vakaru kuplināja labi sagatavotas patērētāju biedrību savienībasieviešu kora dziesmas.

A. Lidums

Jaunā, 9 metrus augstā formēšanas cecha ēka jāizbūvē otrajā ceturksnī. Vēlāk tur pārvietos visas nepieciešamās ierīces ķieģeļu ražošanai.

Sagaidot vietējo Darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanas, celtnieki regulāri pārsniedz dotos uzdevumus. Brigade b. Gailāna vadībā dienas uzdevumu veic par 120 proc. Mūrnieks Gunars Gūtmanis diendienā izpilda uzdevumu par 120—130 proc. Labi strādā arī palīgstrādnieki Vilhelms Kerns, Frīcis Strautmanis un Eduards Gaiženskis. Lai gan tikai decembrī sāka celtniecību un pašreiz mūrēšanu traucē aukstais laiks, darbi tomēr sokas. Daļa jaunceltnes jau uzmūrēta, tādēļ nav šaubu, ka nākamajā ceturksnī jaunceltne būs izbūvēta.

R. Veldre

DEPUTATU KANDIDATI RAJONA
PADOMES VĒLĒŠANĀM

LIDIJA JANŠEVSKA

Kad iegriežos Kuldīgas tūku fabrikā un jautāju pēc instruktores Lidiņas Janševskas, saņemu pavisam īsu atbildi: — Kur gan citur viņu sastapt, kā vienīgi ceļā.

Tiešām, labs instruktores padoms vienmēr noderīgs ne tikai jaunajām vērpijām, bet arī tām, kuras fabrikā jau aizvadījušas vairākus gadus.

— No manis prasā rūpīgu darbu un to pašu prasu arī no katras vērpijas, — stingri nosaka b. Janševska.

Rūpība ir Lidiņas Janševskas raksturīga īpašība. Un kā gan citādi! Fabrikā vērptuves ceļā Lidiņa savas darba gaitas sāka ļoti agri — 15 gadu vecumā — 1926. gadā. Tēvu Lidiņa pazaudēja, kad viņai bija tikko apritējis 9. gads. Mātei nācās uzturēt vēl divus bērnus, kuri bija jaunāki par Lidiņu, tādēļ meitenei vajadzēja tik agri stāties darbā. Fabrikā viņa izauga, apguva vērpijas praksi, kļuva par vienu no labākajām strādniecēm. Tagad jau vērptuves ceļā apritējuši trīs gadu desmiti, kas saistās gan ar priecīgiem, gan arī bēdīgiem atgadījumiem.

1940. gadā Lidiņa Janševska strādā fabrikas komitejā par sekretari, bet vācu okupācijas laikā atkal agrāko darbu — vērpija. No 1945.—1951. gadam viņa ir vērptuves ceļā rēķinvede. Pēc tam divus gadus strādā par brāķētāju, bet vēlāk tagadējā darbā —

kā vērptuves ceļā instrukto-re. Kā Lidiņa veic darbu, jau liecina tas, ka viņa piecas reizes apbalvota ar premijām, vairākiem Goda rakstiem un goda zīmi. Čaklā strādniece atrod laiku arī sabiedriskajam darbam. Vairākus gadus viņa piedalījās arodbiedrības vietējā komitejā, bet pašreiz darbojas dzīvokļu un sadzīves komisijā.

Lidiņa Janševska balotējas 9. vēlēšanu apgabalā rajona padomes vēlēšanām. Balsojot par Lidiņu Janševsku, vēlētaji balsos par aktīvu, priekšzīmīgu strādnieci, kura arī turpmāk nežēlos spēkus, lai savas zināšanas, bagāto darba pieredzi atdotu jaunajām vērpijām.

R. Ritums

Cūkkope
LOTE MATROZE
strādā ar degsmi

Grūtu dzīves ceļu nostaigājuši bijušie lauksaimniecības tagadējā lauksaimniecības arteļa „Komunars” labākā cūkkope Lote Matroze.

Pirms padomju varas nodibināšanas Latvijā b. Matroze ar vīru no agra rita līdz vēlam vakaram locīja sa-

vas muguras budžu laukos. Pienāca 1941. gads. Fašistu karapūļi iebruka mūsu zemē. Šajās šausmu dienās no iebrucēju lodes krita viņas vīrs. Grūti klājās centīgajai lauku sievietei ar trim mazgadīgiem bērniem.

Beidzās Lielais Tēvijas karš. Lotei Matrozei sākās jauna dzīve. Viņa kā viena no pirmajām iestājās lauksaimniecības artelī „Komunars”.

1950. gadā Lote Matroze sāka strādāt par cūkkopi. Pēdējos gados no katras sivēn-mātes Matroze ieguvusi pa 20

sivēniem. Par centīgu darbu viņa ik gadus saņem bagātīgu atalgojumu. Gaiša nākotne pavērusies arī viņas bērniem. Dēls Arturs mācās Kandavas lauksaimniecības tehnikumā, otrs dēls Vilnis — vidusskolā, bet meita Mirdza ir 7. klases skolniece.

Lote Matroze atrod laiku sabiedriskajam darbam un mākslinieciskai pašdarbībai. Jau vairākus gadus viņa ir kolchoza valdes locekle, bet otro reizi izvirzīta par deputata kandidātu rajona padomes vēlēšanām. A. Sūniņš

KOMJAUNATNES DZĪVE

Laba ierosme

Apņēmušies iesaistīties vietējā mēslojuma izvešanā, komjaunatnes rajona komitejas komjaunatnes pirmorganizācijas biedri nolēma doties uz kolchozu „Socialisma ceļš”, kur vismazāk darbaspēka. Kad talcinieki — Līze Kociņa, Milda Duka, Mirdza Ritiņa, Līga Bergmane un Jānis Kleperis — ieradās kolchoza I brigādē, brigadieris atklāti pasācija:

— Ko nu jūs, meitenītes, te kolchozā izdarīsit. Taču talcinieki daudz negudroja, pār-

pēma savu rīcībā brigadiers sagādātos 3 pajūgus un sāka strādāt. Jo ilgāk brigadieris vēroja komjauniešu darbu, jo vairāk gaisa neticība talcinieku spēkiem. Un kad pienāca vakars, komjaunieši ar lepnumu varēja konstatēt, ka izveduši 63 vezumus — tāpat vairāk nekā 30 tonnas.

Komjaunatnes rajona komitejas komjaunatnes pirmorganizacija parādījusi labu ierosmi.

V. Zieds

Komjaunieši palīdz

Kad Ždanova vārdā nosauktā kolchoza rēķinvede Rita Ozoliņa un priekšsēdētājs Arturs Mucenieks, gatavojoties gada pārskata sapulcei, sastādīja gada pārskatu, ailē, kur atzīmēja iegūto ražu no graudaugiem, vajadzēja ierakstīt visai nepatīkamu skaitli—5,5 cent no hektara. Kā priekšsēdētājam, tā rēķinvedei — komjaunatnes pirmorganizācijas sekretarei Ritai Ozoliņai bija skaidrs, kur meklējams cēlonis zemajam ražam. Pārāk maz mēslojuma bija saņemusi lauki.

Šogad šo kļūdu atkārtot nedrīkst — tādu domu gada pārskata sapulcē izteica gan priekšsēdētājs b. Mucenieks, gan kolchoznieki. Tāpēc arī pieņēma lēmumu šogad uz laukiem izvest krietni vairāk kūdras, kūtsmēslu un avotkalķu nekā pērn. Cik svarīgi šo lēmumu izpildīt, tas Ritai Ozoliņai bija skaidrs, tikai bija jāpārdomā, kā vislabāk palīdzēt. Tāpēc Rita nolēma, ka jautājums par vietējā mēslojuma izvešanu jāapspriež

komjauniešu sapulcē. Tā arī izdarīja. Sapulcē pieņēma lēmumu komjauniešu un jauniešu spēkiem izvest 150 tonnas mēslojuma.

Savu apņemšanos komjaunieši godam pilda. Februāra otrajā pusē kādu sestdienu pie kūdras iekraušanas traktora slēpēs un uz lauka to izkraujot varēja redzēt tikai komjauniešus un jauniešus. Bija organizēta talka, kurā bez izņēmuma piedalījās visi pirmorganizācijas biedri un arī jaunieši, kā lopkopes Lūcija un Natalija Zeltiņas un citi. Šajā dienā talcinieki izveda 50 tonnas kūdras.

— Būtu izveduši krietni vairāk, — saka b. Ozoliņa, — bet gadījās nelaime ar traktoru. Taču komjaunieši savas saistības cieši apņēmušies izpildīt un domā par jaunas talkas organizēšanu mēslojuma izvešanā, bet laukkopībā strādājošie komjaunieši, kā Ruta Zone un citi diendienā iesaistījušies mēslojuma izvešanā.

A. Liepa

Kolchoza „Abava” valdei nerūp lopkopības attīstība

Savās socialistiskās sacenšanās saistībās ar Ventspils rajona lauksaimniecības darbiniekiem mūsu rajona kolchozi apņēmušies kāpināt izslaukumus līdz 1700 litriem no govīm. Tas uzliek mūsu lauksaimniecības darbiniekiem no dienas dienā rūpēties par lopkopību.

Kāds stāvoklis ir kolchozā „Abava”? Tur, salīdzinot ar aizvadīto lopkopības gadu, pieņemamā izslaukumi vidēji no katras slaucamās govīm ir paze-minājušies par 41 kg. Kā radies šāds stāvoklis? Kolchoza priekšsēdētājs b. Valdmanis, lauksaimniecības speciālists b. Gavrilovs un pārējie valdes locekļi paskaidro, ka tas izskaidrojams ar pagājušajā gadā pielaisto lielo govju ālavību (40 procenti).

Tas, protams, ir patiesība, taču jāsaprot, ka pašreiz, kad rūpīgā lopbarības devas ir mazas — 1,5 kg siens un 3—4 kg salmu dienā, viņi aizmirst galveno — rūpēties, lai savlaicīgi tā tiktu piegādāta un racionāli izbarota. Ja savlaicīgi lopbarību piegādā II kompleksās brigades brigadiere, tad ne tā rīkojas I kompleksās brigades brigadieris b. Jansons, kādēļ arī „Dīcu” slaucamo govju novietnē slaucējas ar asarām

acīs sūdzas, ka jo bieži vairākas dienas govīm ir jāstāv bez barības. Ja šeit govīm ir vidējā miesas stāvoklis, tad par to jāpateicas tikai slaucējām, kuras tās ganīja ļoti vēlu rudenī—līdz uzkrīta sniegs. Biedrs Jansons pat atsakās pildīt lauksaimniecības speciālista norādījumu par lopbarības piegādi, un lopkopes pamatoti jautā, kādēļ viņam apņēmība izstrādes dienas arī par lopkopību kā kompleksās brigades brigadierim?

Neticami, bet tomēr fakts, ka tanī pašā slaucamo govju novietnē „Dīcas” vēl šodien trūkst siles. Lopkopēm nav nodrošināti labi darba apstākļi.

Par visiem minētiem trūkumiem, liekas, nebūtu ko pārmest lopkopēm par nevēlību. Kolchozā ir daudz labu slaucēju, cūkkopju un it īpaši jāatzīmē aitu kopējas b. Pašlāikas centīgais darbs, kura, neprasot no „augšas” nekādu sevišķu palīdzību, pati savam ganāmpulkam piegādā apšu visas un citu papildbarību. Zinas viņas kopšanā nodotās aitas ir labā miesas stāvoklī. Par savām vistām no dienas dienā nenogurstoši rūpējas arī putnkope.

Taču te gribas atzīmēt, ka pa-

MUMS RAKSTA

Neapmierina pircēju prasības

Alsungas kultūrpreču veikals (vadītāja b. Rudoviča) neapmierina pircēju prasības. Daudzi jaunie fotoamatieri iegādājušies fotoaparatus, bet filmas šiem aparātiem Alsungā nevar dabūt vairāk kā pusgadu. Tāpat nevar dabūt arī attīstītāju un ļoti mazā izvēlē ir fotopapīrs. Lielākajai daļai fotopapīru, kuru pārdod veikalā, garantijas termiņš ir pagājis. Mums fotopiederumu dēļ jābrauc uz Kuldīgu.

Patērētāju biedrību savienībai vajadzētu parūpēties, lai ar fotopiederumiem tiktu apgādāti visi rajona veikali.

Pircēji

Nolaidīgi
kinomeханиki

Šā gada 21. februārī kolchozā „Komunisma ceļš” bija paredzēts izrādīt filmu „Matrozis Čižiks”. Ceļojošo kinoiekārtu arī atveda, bet kinomeханиki Juris Beržinskis un Jānis Saldenieks piedzērs un nebija spējīgi kārtīgi uzstādīt aparaturu. Tad abi apsoltāja, ka filmu izrādīsot 22. februārī, bet paši šīs pašas dienas ritā aizbrauca uz Almali, atstādami aļi, ka filmas izrāde notiksot 27. februārī. Kad aļi norādītās dienas vakarā atkal sanāca skatītāji, viņus sagaidīja jauna ziņa: kinoiekārta nav atvesta, bet meханиki redzēti pastaigājamies Alsungā. Tā arī šajā vakarā sanākušie aizgāja mājās filmu nenoskatījušies.

Kolchoza „Komunisma ceļš” laudis vēlas zināt, cik ilgi kinomeханиkiem laus mīnīt skatītājus?

M. Rieksts

nākumi būtu daudz labāki, ja valde jau no rudens bez vilcināšanās būtu iegādājusies spēkbarību. Ņemot vērā pašreiz lopu ziemošanas periodā radušos stāvokli, liekas, ka kolchoza valde uzmanības centrā no dienas dienā patērēs lopu fermas. Taču tā nav. Vēl šodien nav panākts, ka I kompleksās brigades lopīk dienas tiktu nodrošināti ar rupjo lopbarību un fermās pabeigtu remontu. Lopiem nav iegādāta spēkbarība. Kā stāsta lopkopes, tad pie viņām pārāk „rets viesis” ir kolchoza priekšsēdētājs b. Valdmanis. „Dīcu” novietnes lopkopes uz jautājumu, kad pēdējo reizi ir iegriežies priekšsēdētājs, ilgi gudroja un pat nevarēja atcerēties, bet slaucamo govju novietnē „Skuteļi” slaucējas pastāstīja — esot bijis rudenī.

Par to, kur noved šāda bezatbildīga rīcība, liekas, tagad pārliecinājies kolchoza priekšsēdētājs Valdmanis. Lai novērstu trūkumus un izklūtu no atpazītības, arteļa valdei nekavējoties jārikojas — jānokārto lopbarības pievešana, jārada labi darba apstākļi lopkopēm.

A. Oškaine,
Kables MTS galvenā zootehniķe

No partijas darba pieredzes

Tā rodas panākumi

Tekstilkombināts „Rīgas audums” ir lielākais zīda aušanas uzņēmums mūsu republikā. Tā cechi apgādāti ar jaunāko tipu stēlēm. Kombināta ražotie dažādie augstvērtīgie dabiskā un mākslīgā zīda audumi ir ļoti iecienīti. Augstu vērtējumu tie gūst tekstilpreču izstādēs. Aizvadītajā gadā kombināta kolektīvs vairākkārt izcīnījis pirmo vietu Visasavienības socialistiskajā sacensībā.

Cīņā par mūsu kolektīva darba panākumiem svarīga loma ir kombināta partijas organizācijai. Komunisti vada kustību par tehnisko progresu, rūpējas par pirmrindnieku pieredzes vispārināšanu un popularizēšanu.

...Bija laiks, kad aušanas ceļos, rezumējot darba dienas rezultātus, daudzas jaunās strādnieces jutās sarūgtinātas: viņas bija ierakstītas uzdevumu neizpildītāju sarakstā. Vairāk nekā 100 audējas sistematiski neizstrādāja dienas normu, apdraudot visa kombināta plāna izpildi. Partijas grupas organizētāja — darba normēšanas jautājumu inženiere Marija Ivopina sasauca komunistus un vērsa viņu uzmanību uz to, cik nopietns ir plāna izpildes jautājums. Notika dedzīga un lietīška saruna. Visi nolēma, ka jālikvidē atpalicība.

Sākumā organizēja Baranovas, Sļadas, Ivanovas, Rilejevas un citu atpaliekošo audēju darba dienas hromometražu. Tika noskaidrots, kādās darba operācijās viņas nelietderīgi zaudē laiku. Komunisti nolēma, ka šīm jaunietēm jāapgūst to ražošanas pirmrindnieču darba paņēmieni, kas prot līdz minimumam saīsināt dažādu operāciju veikšanas laiku. Pēc komunistu ierosinājuma labākās audējas iepazīstināja atpaliekošās ar saviem

paņēmieniem. Pēcmaiņas strādnieces sapulcējās pie Hertas Muleres stēlēm, uzmanīgi vēroja, cik veikli strādā viņas rokas, un uzklusēja paskaidrojumus. Jā, no šīs jaunietes varēja daudz mācīties. Ērtā prot likvidēt diedziņu pātrūkumu 10 sekundēs, turpretim citas audējas to veic 17 un vairāk sekundēs. Viņa apmaiņas spoles 18 sekundēs, bet citas audējas to izdara 31 sekundē. Mulere gandrīz divreiz saīsināja laiku, kas vajadzīgs krustspoles apmaiņai. Ar visu to viņa iegūst daudz laika.

Jaunās audējas iepazīnās arī ar ražošanas pirmrindnieces Irmas Davidas darba metodēm. Viņa apkalpo četras stēles. Trijās no tām auž faidešinu, ceturtajās krāsaino eponžu. Šie audumi prasa sevišķu audējas uzmanību. Irma ļoti rūpīgi izpētījusi mašīnas un atradusi visekonomiskākos stēļu apkalpošanas paņēmienus. Piemēram, atspoles viņa apmaiņa nevis paredzētajās 6 sekundēs, bet gan 3,4 sekundēs.

Pēc partijas organizācijas ierosinājuma notika arī pārrunas par labāko audēju Sales, Paegles, Streļcovas darba metodēm un paņēmieniem, kuras, sekojot Maskavas audēju priekšzīmei, astoņu stundu darba dienas uzdevumu veic septiņās stundās.

Pieredzes apmaiņai un draudzīgai palīdzībai ir rezultāti. Audējas Āblice, Jastrebova, Avdejeva un Kuļešova, kas agrāk atpalika, tagad kļuvušas par labām strādniecēm.

Fakti, par kuriem šeit pastāstīts, ir zīmīgi. Pirmrindnieku pieredzes vispārināšana un popularizēšana kļuvusi par kombināta „Rīgas audums” komunistu galveno uzdevumu. Atklātajās partijas sapulcēs, kā arī paplašinātajās partijas

biroja sēdēs ne vienu reizi vien apspriests jautājums par labāko strādnieču metožu propagandēšanas veidiem. Pirms šādām apspriedēm partijas biroja sekretare b. Vilciņa uzdeva aktivistiem rūpīgi iepazīties ar stāvokli ceļos un noskaidrot, kādu novatoru paņēmieni būtu jāpopularizē vispār. Tas viss palīdzēja komunistiem atrast pareizas pirmrindnieku pieredzes vispārināšanas un popularizēšanas formas. Speciālu jauno audēju skolu iekārtošana, inženieru un tehniķu pārrunas par vislabāko strādnieču darba metodēm, pirmrindnieču individuālā šēlība pār atpaliekošajām audējām, tekstilstrādnieku braucieni uz Maskavu, Ļeņingradu, Ivanovu, lai iepazītos ar labāko audēju pieredzi — tādas ir šā daudzveidīgā darba formas, pie tam šīs uzskaitījums nebūt nav pilnīgs.

Labi rezultāti ir uzskatāmajai agitācijai. Katrā cechā iekārtoti pirmrindniekiem veltīti stendi, redzami plakāti un transparenti par labāko audēju panākumiem.

Partijas biroja uzdevumā sagatavošanas ceča vadītāja PSKP biedre Irina Michņenko gādāja, lai tiktu pilgti un uzskatāmi parādīts, kā labākās strādnieces cīnās par taupību.

Kombināta kolektīvam izveidojusies cieša sadraudzība ar Lietuvas zīda aušanas kombinātu „Kauno Audiniai” un Igaunijas fabriku „Punane Koit”. Lietuviešu un igauņu tekstilstrādnieki bieži apciemo rīdziniekus. No Rīgas brālīgo republiku pārstāvji aizbrauc ar jaunām zināšanām un jaunu ierosmi. Ne velti viens no visiem kombinātu „Rīgas audums” nosauca par „pirmrindnieku pieredzes krātuvi”. Šajos vārdos izskan pelnīta atzinība latviešu zīda aušanas meistariem. D. Timofejevs

Vajadzīgs un labi izdevies pasākums

Svētdienas pēcpusdienā Kultūras nama zālē bija sapulcējies lielāks skaits pedagogu un bērnu vecāku, lai piedalītos rajona bibliotēkas rīkotajā konferencē par tematu „Bērnu audzināšana ģimenē un skolā”.

Rajona skolu vecākais inspektors b. Krūmiņš savā referātā iztirzāja vairākus svarīgus bērnu audzināšanas jautājumus ģimenē un skolā. Viņš uzsvēra, ka bērnu audzināšana ģimenē jāveic ciešā sadarbībā ar skolu, jo tikai tad rezultāti būs pozitīvi. Kur šīs sadarbības nav, rezultāti ir pavisam bēdīgi. Tā notika ar jauniešiem Rudāju, Hartmani un vēl citiem. Mātes, akli mīlēdamas savus dēlus, visos viņu pārkāpumos vainoja skolu, noraidīja audzinātāju cenšanos panākt sadarbību. Rezultātā šiem jauniešiem no skolas vajadzēja aiziet. Beidzot nonāca pat tik tālu, ka Hartmanim vajadzēja pat sēsties uz apsūdzēto sola.

Vēl b. Krūmiņš norādīja, ka daudzi vecāki nepietiekami novērtē darba lomu bērnu audzināšanā, pārmērīgi tos lutina, kādēļ izveidojas tādas nevēlamas rakstura īpašības kā laiskums, pienākuma apziņas trūkums un citas.

Plašāk b. Krūmiņš runāja par dažādām audzināšanas metodēm, piemēram, pārliecināšanu, pamudināšanu, sodiem. Visus iztirzātos jautājumus referents ilustrēja ar konkrētiem piemēriem no rajona skolu dzīves.

Bērnu darza vadītāja b. Kāpostīna runāja par ģimenes ietekmi uz pirmsskolas vecuma bērniem.

Tautas tiesnese b. Pļavāne sīkāk analizēja vairākus gadījumus un iemeslus, kas sek-

mējuši jauniešu nokļūšanu uz apsūdzēto sola.

Lūk, uz apsūdzēto sola mazs, sīks zēns — Voldemars Stuits. Viņam tikko 15 gadu, bet pret viņu jau ierosināta krimināllieta. Kādēļ šis jauniešs nokļuva uz apsūdzēto sola? Skolā viņš 5 gadus sēdēja vienā klasē, bet māte par viņa nesekmību neinteresējās, uz skolu negāja, ar audzinātājiem nesadarbojās. Zēnu no skolas izslēdza. Arī pēc tam māte par sava dēla gaitām neinteresējās. Lūk, šādas „audzināšanas” rezultāts arī redzams.

Arī jaunieši Bērziņš un Štāls nokļuva uz apsūdzēto sola tikai tadēļ, ka mātes, dēlus akli mīlēdamas, atļāva tiem visu, ticēja viņiem, nekontrolēja to gaitas ārpus mājas.

Otrās 7-gadīgās skolas direktore b. Flesnere debatēs pastāstīja, ka pilsone Jasinska, cieši sadarbojoties ar skolu, viena pati izaudzinājusi 4 bērnus, pie kam visi tie skolā ir sekmīgi, labi uzvedas. Turpreti pilsone Miske no kolchoza „Kopdarbība” pati rāda bērniem sliktu piemēru, atsakās no sadarbības ar skolu, tā novedot bērnus uz slidena ceļa.

Par savu pieredzi bērnu audzināšanā pastāstīja pilsone b. Surina.

Pēc debatēm plašu mākslinieciskās pašdarbības programmu sniedza muzikas skolas, II 7-gadīgās skolas, Kultūras nama bērnu pašdarbības kolektīvi.

Konference bija ļoti organizēta. Rūpīgi un pārdomāti gatavotie referāti, debates un pieredzes apmaiņa deva vecākiem ļoti daudz turpmākajā bērnu audzināšanas darbā.

V. Kļava

Hidrologi pie Daugavas

Neparasta šoziem izskatās Daugava. Kailajos krastos čalo strauti, upē ūdens cēlies kā rudenī. Pat peld vižņi un plāni ledus gabali.

Daugavas ūdens režīma pētījumi ir ļoti svarīgi Daugavas nākamās hidroelektrostacijas kaskades izveidošanai un vispirms Pļaviņu hidroelektrostacijas būvprojekta izstrādāšanai.

Latvijas kompleksās pētnieciskās grupas hidroloģiskā sektora vadītājs N. Boikovs sarunā ar LTA korespondentu pastāstīja:

— Jau vairāk nekā divus gadus mūsu kolektīvs veic Daugavas ūdens režīma kompleksās pētīšanas darbus 130 kilometrus garā posmā starp Līvāniem un Kegumu. Šajā krācīnāja posmā ziemeļaustrumos dibena ledus, kas sevišķi „lipīgs” un sīkst. Tur sakrājas daudz vižņu, un pavasarī izveidojas ledus sastrēgumi, kā rezultātā augstu paceļas ūdens līmenis. Visi šie procesi mums rūpīgi jāizpēti. Nepazīstot tos, tika pieļautas kļūdas Keguma hidroelektrostacijas projektā, kuras atklājas tad, kad hidroelektrostacija jau darbojas.

Sevišķi daudz vērības pievēršam ledus un temperatūras režīma pētīšanai nākamās Pļaviņu ūdenskrātuves rajonā, kā arī Keguma ezera rajonā, kas ir vērtīgs objekts mūsu novērojamu salīdzināšanai un precizēšanai. Tiek noskaidrotas ledus

un vižņu fizikālās un mehāniskās īpašības, temperatūras režīms, kā arī ledus izveidošanās un saīšanas process. Zinot ledus segas biezumu, var noteikt, ar cik lielu spēku tas iedarbošies uz hidroelektrostacijas būvēm.

Paraleli periodiskajiem maršrutu pētījumiem strādā vairāki stacionārie novērošanas punkti, kā arī 14 ūdens mērīšanas postei. Ik pēc 3—5 dienām stingri noteiktās vietās tiek mērīta ūdens caurtece zināmā laika vienībā. Tam ir liela nozīme, jo atkarībā no ūdens caurmēra notecēs, ņemot vērā datus par daudzliedzīgām, tiks projektēti arī Pļaviņu hidroelektrostacijas darbja augstums.

Mūsu darbā mums daudz palīdz lauku ļaudis, kas dzīvo pie Daugavas. Pie Trepes stacijas dzīvo kolchoza pastnieks Vasilija Ambrazevičs. Viņš ļoti labi uzrauga ūdens mērīšanas ierīču darbu. Visus vajadzīgos datus par ūdens un gaisa temperatūru, kā arī par ūdens līmeni upē, mēs regulāri saņemam arī no lauksaimniecības arteļa „Seiga” biedres Onnas Gredzenas un citiem novērotājiem.

Pašlaik hidrologu kolektīvs gatavoja pētniecības darbiem pavasarī. Šie darbi dos iespēju iegūt jaunus datus, kas būs nepieciešami, projektējot un būvējot lielāko hidroelektrostaciju pie Daugavas — Pļaviņu spēkstaciju.

MŪSU REPUBLIKĀ

Palielina kaļķu ražošanu

Nigrandes kaļķu ceplis strādā augu gadu. Savu produkciju tas piegādā Rīgas naftas pārstrādes rūpniecībai, Slokas papīra un celulozes kombinātam un citiem uzņēmumiem.

Kaļķu cepļa ražošanas jauda ar katru gadu pieaug. Pērn nodota ekspluatācijā otrā krāsns, uzcelta jauna elektrostacija un uzlaboti tehnoloģiskie procesi, ar ko iegūta iespēja celt iekārtas ražīgumu. Izlaistās produkcijas daudzums pēdējos gados pieaudzis divkārt. 1957. gada plānā paredzēts palielināt kaļķu izlaidi vēl par 600 tonnām. Kaļķu cepļa strādā, aizsteidzoties priekšā darba grafikam.

Valsts aizdevumi lauku auglības celšanai

Krustpils. Rajona kolchozi plaši izvērsuši skābo augšņu kaļķošanu. Uz tirumiem izvests jau vairāk nekā 4000 tonnu dolomīta kaļķakmens, ko pašizkrāvējas automašīnas piegādā no Pļaviņu karjeriem. Pusi no izde-

vumiem, kas saistīti ar skābo augšņu kaļķošanu, apmaksā valsts. Izdevumu atlikušās daļas finansēšanai kolchozi saņem ilgtermiņa bankas aizdevumu.

Rajona 19 lauksaimniecības arteļi, kas jau sākuši augšņu kaļķošanu, saņem no valsts 300 tūkstoš rubļu aizdevumu ar 10 gadu termiņu.

Vagons—automašīna

Viesīte. Pie Viesītes depo stāv neparasta veida zaļi nokrāsots vagons. Tā ir automotrisa, kas īpaši iekārtota pasažieru pārvadāšanai pa šaursliežu dzelzceļlīniju. Mašīna tikko beigusi izmēģinājuma braucienus. Tā attīsta līdz 45 kilometru ātrumu stundā. Tas ir divreiz vairāk nekā šaursliežu vilcienu maksimālais ātrums.

Automotrisā ir vietas 35—40 pasažieriem. Vagonam ir lieli gaiši logi, miksti sēdekļi. Tuvākajā laikā vagons—automašīna sāks regulārus braucienus pa līnijām Viesīte—Daudzeva un Viesīte—Nereta.

Nosusina pārpurvotas zemes

Pēdējos piecos gados Ventas baseina nosusināšanas sistēmas pārvalde nodevusi kolchoziem vairāk nekā 6.000 hektarus zemes, kur veikti meliorācijas darbi. No tiem lauksaimniecības arteļi jau apguvuši 5.600 hektarus. No šīm platībām lauksaimniecības arteļi ievāc augstas labības un lopbarības kultūru ražas. Piemēram, no 700 hektariem, kas apsēti ar daudzgadīgajām zālēm, iegūts caurmērā 31 centners siena no hektara. Graudaugu raža sasniegusi 15 centnerus no hektara. Atsevišķos kolchozos jaunapgūtajās zemēs pērn iegūta vēl augstāka raža.

Šajās dienās no Maskavas saņemta telegrama, ka Ventas baseina nosusināšanas sistēmas pārvaldei par 1956. gada otrā pusgada rezultātiem piešķirts PSRS Lauksaimniecības ministrijas un arodbiedrības Centralās Komitejas ceļojotais Sarkanais karogs, kā arī pirmā naudas premija.

STARPTAUTISKAIS APSKATS

ASV graujošā darbība apdraud mieru

Padomju Savienība iesniedza izskatīšanai ANO Ģenerālajā Asamblejā jautājumu, kura pozitīvai atrisināšanai būtu liela nozīme miera un tautu drošības nostiprināšanai. Tā aicina Apvienoto Nāciju Organizāciju nosodīt ASV naidīgo darbību pret socialistiskajām zemēm un pieprasīt no ASV valdības šādas rīcības tūlītēju izbeigšanu.

Izvirzīdama Apvienoto Nāciju Organizācijā šo jautājumu, PSRS rūpējas par miera likteni. ASV iejaukšanās citu valstu iekšējās lietās ir viens no galvenajiem starptautiskās saspīlējuma pašreizējās saasināšanās cēloņiem. Visām tautām, kas savas savstarpējās attiecības vēlas veidot uz mierīgas līdzās pastāvēšanas politikas pamata, ir svarīgi, lai ASV graujošajai darbībai tiktu darīts gals.

Padomju priekšlikuma apspriešana ANO Ģenerālās Asamblejas Speciālajā politiskajā komitejā saistīja lielu uzmanību. PSRS, Čehoslovākijas, Bulgārijas, Albānijas un vairāku citu valstu pārstāvji minēja spilgtus faktus, kas liecina, ka graujošā darbība pret citām valstīm, vispirms pret socialistiskajām zemēm, ir ASV ārpolitikas sastāvdaļa. Ar spiegošanu, diversijām un kontrevolucionāru propagandu ASV reakcionārās aprindas mēģina ne tikai traucēt socialistisko valstu attīstību, bet arī atjaunot tajās agrāko iekārtu, muļžnieku un kapitalistu iekārtu. Tā dēvētajam „slepenajam karam” pret mieru mīlošajām tautām ASV izlieto miljardiem dolaru. ASV kongress jau pirms vairāk nekā pieciem gadiem pieņēma speciālu likumu, kas paredz plaši izmantot dažādus nozie-

dzīgus elementus un nodevējus spiegošanai un diversijām pret PSRS, Poliju, Čehoslovākiju, Ungāriju, Rumāniju un citām socialistiskajām zemēm.

Spiegu sagatavošanai ierīkoti daudzi attiecīgi centri gan pašās Savienotajās Valstīs, gan arī Rietumeiropas valstīs, vispirms Rietumvācijas teritorijā. Viens no galvenajiem ASV valdības orgāniem, kas izvērš graujošu darbību pret citām valstīm, ir centrālā izlūkošanas pārvalde ar Allenu Dalesu — pašreizējā ASV valsts sekretara brālī priekšgalā. Centrālā izlūkošanas pārvalde nodibinājusi organizāciju „Krusta karš par brīvību”. Šī organizācija par savu mērķi atklāti pasludinājusi tautas demokrātijas iekārtas gāšanu Austrumeiropas valstīs.

Graujošai darbībai pret socialistiskajām valstīm kalpo arī speciālās karaspēka daļas, kas no nodevējiem saformētas Savienotajās Valstīs. Šo daļu uzdevums ir, iekļūstot mieru mīlošo valstu teritorijā, organizēt tur diversijas, terora aktus, sabotažu utt. Čehoslovākijas pārstāvis norādīja Speciālās politiskās komitejas sēdē, ka viena no šādām speciālām karaspēka daļām ietilpst arī ASV bruņotajos spēkos, kas izvietoti Rietumvācijā.

ASV naidīgajā rīcībā pret socialistiskajām zemēm svarīga vieta ir graujošajai propagandai. Tādas amerikāņu radiostacijas kā „Amerikas balss”, „Brīvā Eiropa”, „RIAS” un citas cieši sadarbojas ar ASV spiegošanas un diversantu centriem. Sevišķi riebīga loma ir radiostacijai „Brīvā

Eiropa”, kas bija kontrevolucionārā dumpja militāri politiskais štābs Ungārijas notikumu laikā.

ASV pārkāpj socialistisko valstu gaisa telpu robežas. Socialistisko valstu gaisa telpā ielido gan amerikāņu lidmašīnas, gan arī tiek palaisti speciāli gaisa baloni. No 1953. līdz 1956. gadam atzīmēti 113 gadījumi, kad amerikāņu lidmašīnas ielidojušas PSRS gaisa telpā un 211 gadījumi, kad tās ielidojušas tautas demokrātijas valstu gaisa telpā. Saskaņā ar to, ka no 1954. gada maija līdz 1956. gada decembrim vien ASV palaidušas 420 tūkstošus balonu ar simtiem miljonu provokatoriskā rakstura skrejlapu, kā arī ar speciālu iekārtu fotografēšanai no gaisa.

ASV graujošā darbība pret citām valstīm ir rupjā pretrunā ar ANO Statūtiem. Viens no Statutu pamatprincipiem aicina valstis „sadzīvot savstarpējā mierā kā labiem kaimiņiem”.

Savienoto Valstu delegācija ar plašiem aizkulišu manevriem panāca, ka no ASV atkarīgās valstis ar „bal-su vairākumu” noraidīja padomju priekšlikumu. Tas, protams, neatbrīvo ASV valdošās aprindas no atbildības par amerikāņu graujošo darbību pret citām zemēm. Avīze „Indian Express” uzsver: „Nav šaubu, ka ar saviem militāriem paktiem un intrigām pret citām valstīm amerikāņu ārpolitika rada kara draudus un palielina starptautisko saspīlējumu”.

V. Charkovs

SPORTS

Rajona meistarsacīkstes svarcelšanā

Sveidien BASB „Daugava” sporta namā notika rajona meistarsacīkstes svarcelšanā. Lai gan sacensību nolikumā tās bija paredzētas komandu un individuālas, bet piedalījās tikai viena pilnīgi nokomplektēta komanda — II vidusskola. Bez II vidusskolas svarcēlēm meistarsacīkstēs piedalījās vēl vienīgi Mežsaimniecības pārstāji un pa vienam atletam no MTS, MRS un IDA.

Neraugoties uz mazo dalībnieku skaitu — 14 cilvēkiem — atsevišķās svaru kategorijās risinājās spraigas cīņas un līdz pat pēdējam pagāmiem — abrocīgi grašanai — nevarēja paredzēt uzvarētājus.

Vieglākajā svarā teicamu sniegumu uzrādīja jaunais II vidusskolas pārstāvis Korofenko. Pirmajā klasiskās trīscīņas pagāmiņā — abrocīgajā spiešanā viņš sasniedza II sporta klasei atbilstošu rezultātu — 65 kg, tādejādi leģerājami pārsņējot savus konkurentus Krasnovu un Nevski (abi II vidusskola), kuri sasniedza 50, respektīvi 40 kg. Otrajā pagāmiņā — abrocīgajā raušanā — Korofenko sasniedza 55 un trešajā — abrocīgajā grāšanā — 80 kg, tādejādi klasiskajā trīscīņā sasniedzot 200 kg. Šis rezultāts par 20 kg pārsniedz III sporta klases normatīvu un bija labāks meistarsacīkstēs. II vietā ierindojās Krasnovs (II vidusskola) ar 165 kg.

Pusvieglākajā svarā bija tikai viens dalībnieks Čuļinskis (II vidusskola), kurš klasiskajā trīscīņā uzcelta 215 kg, kas par 10 kg labāks par III sporta klasi.

Vieglākajā svarā pārstiegumu sagādāja IDA pārstāvis Rutkis, kurš, pirmo reizi piedaloties svarcelšanas sacensībās, demonstrējot labu tehniku trīscīņā, uzrādīja III sporta klasei atbilstošu rezultātu 227,5 kg. Otrā vietā ar 215 kg ierindojās Pirtņeks, trešajā vietā ar 205 kg — Dolgoos (abi II vidusskola).

Pusvidējā svarā uzvaru izcīnīja II vidusskolas pārstāvis Nemirovskis, kurš trīscīņā uzcelta 225 kg. Otrā vietā ar 222,5 kg palika tās pašas skolas pārstāvis Maksimovs.

Visvairāk dalībnieku — 4 — bija vidējā svaru kategorijā, kurā uz rajona čempiona nosaukuma pretendēja Danenbergs (II vidusskola) un Helmanis (MTS).

Pirmajā trīscīņas pagāmiņā abi dalībnieki uzrādīja vienādu rezultātu — 77,5 kg. Pēc nākamā pagāmiņa vadība izolirzijas Helmanis, kurš uzrādīja 80 kg lielu svaru. Danenberga rezultāts — 75 kg. Atlicis vēl pēdējais pagāmiņš — abrocīgā grāšana, kurā jānoskaidrojas uzvarētājam. Abi dalībnieki pirmajā pagāmiņā uzgrāb 95 kg smagu svara stieni, nākamajā — 100 kg. Neveiksmīgi abiem dalībniekiem beidzas 3. pagājiens, mēģinot uzgrāst 105 kg. Neveiksmīgs abiem arī 4. pagājiens. Pēdējā — 5. pagājiņā Danenbergam izdodas — svārs fiksēts, turpretī Helmana mēģinājums paliek bez panākumiem. Līdz ar to abi konkurenti trīscīņā uzrādījuši vienādu rezultātu 257,5 kg, kas tikai par 2,5 atpaliek no III sporta klases. Pirmo vietu piešķir Danenbergam. III vietā ar 210 kg ierindojās Ormanis (MTS).

Pussmagākajā svarā bija tikai viens dalībnieks — Mežaks (MS), kurš trīscīņā sasniedza 235 kg. Smagākajā svarā dalībnieku nebija.

Sacensības parādīja, ka nopietni svarcelšanas sportam gatavojušies vienīgi II vidusskola (fizikultūras vadītājs Višņakovs). Viņš isā laikā prātis atņemt no sagatavošanas virknī spēlīgu smagatletu. Šogad, tāpat kā pagājušajā gadā, svarcelšana ietilpst rajona, zonas un republikas spartakiades programmā, pie tam šogad pēc nolikuma zonas spartakiadē piedalīties nevis rajona sastādītās komandas atsevišķos sporta veidos, bet gan rajona spartakiades kopvērtējumā uzvarētāja fizikultūras kolektīva komanda. Tas uzliek pienākumus rajona FK un SK, sporta biedrību vadītājiem daudz nopietnāk kontrolēt jau esošo svarcelšanas sekciju darbu fizikultūras kolektīvos, kā arī palīdzēt noorganizēt tādos kolektīvos, kur tās vēl nav noorganizētas.

Bez tam sacensības parādīja, ka vairums dalībnieku uzrādā samērā labus rezultātus abrocīgajā spiešanā, turpretī tehniskā sarežģītājos trīscīņas pagāmiņos to rezultāti ir daudz vājāki. Līdz rajona un zonas spartakiadē jāpanāk šo atsevišķo atpazīkšo pagāmiņu tehniskās apgušana. L. Trumšņs

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(S T Ā S T S)

(20. turpinājums)

Naktī pa telefonu izsauca ātro palīdzību. Mašīna piebrauca namam Vjatkas ielā un, uzņemusi slimnieku, nogādāja viņu tuvākajā slimnīcā. Par tuvāko izrādījās Botkins slimnīca. Reģistratūrā tēvs — vecītis, kurš bija atbraucis kopā ar slimu, skaidroja, ka viņa dēlu Dimitriju Basovu ievainojis kāds nepazīstamais, bet pēc tam nozudis.

Cietušo aizveda uz operāciju zāli. Ievainojums nebija bīstams: lode, viegli ieskrāpējusi kaulu, bija iestrēgusi mīkstumā. Dežurējošais ķirurgs bez pūlēm izņēma lodī, aizsūva rētu un jau grībēja slimu sūtīt uz palātu, kad pamanija, ka tam spēcīgi nobrāzta arī labā kāja. Āda bija sadēvēlējusī un vietām sākusī struot.

— Kā jums tas gadījies? — iejautājās ārsts.

— Aizvakar. Braucot ar velosipedu... — negribīgi atbildēja slimnieks.

Viņu ievietoja lielā palātā, kur atradās jau veselibu atguvšie. Reizē ar Basovu slimnīcā ieradās jauna māsa. Šim faktam neviens nepievērsa uzmanību: māsa nodaļā mainījās visai bieži. Jaunībā visiem ātri iepatikās. Viņa bija rūpīga un uzmanīga.

Tācu sevišķi viņas laipnību bija iemantojis Basovs — nebied-

rīks, sevi noslēdzies slimnieks, kas gulēja pie sienas. Māšīnai vārds bija lūda, bet uzvārds — Aralčeva.

Zinātniski tehniskās nodaļas līdzstrādnieks majors Ignatjevs mesteigdamies izpētīja priekšmetus, kurus kā lietišķus pierādījumus piesūtīja no Botkins slimnīcas. Šādu lietu nebija daudz: Basova bikses un sportbikses, kuras bija caururbusi lode, pati lode un medicīniskais slēdziens par ievainojuma apstākļiem un raksturu.

Šie apstākļi Ignatjevā izsauca nopietnas šaubas, jo bija asā pretrunā ar lietišķajiem pierādījumiem. Kā izskaidroja pats cietušais, viņu ievainojis kāds nepazīstamais, kurš šāvis tieši mērķējumā no neliela atstatuma. Taču Basova vīrsdrēbju pilsma volds un bīkšu virspuse, kur nevarēja manīt nedz apkvēpumu, nedz pulvera pazīmes, liecināja, ka šauts bija no lielāka attāluma. Vēl vairāk. Lode, skardama Basovu, jau bija zaudējusi savu pirmatrumu, citādi ievainojums būtu ievērojami nopietnāks.

Dažas stundas pēc tam, kad majors Ignatjevs dalījās domās ar Severcevu, zinātniski tehniskajā nodaļā ienesa to pistoli, ar kuru milicis ievainojis bēgošo noziedznieku uz Možaiskas šosejas operācijas laikā.

Kontrolšāvienā plastilīna masā

liecināja, ka šauts tieši no šīs pistoles. Tādējādi tika pierādīts, ka Basovs ir ceturtais noziedznieks, kuru neizdevās noķert uz Možaiskas šosejas.

Bioloģiskajā sektorā izdarīja analīzi asinīm, kurām bija piesūkušās Basova drēbes. Asinīs klasificēja otrajā grupā. Severcevs tomēr pieprasīja, lai pārbauda vēl sīkāk. Pēc vissīkākajiem imunoloģijas reakcijām noteika, ka Basova asinīs identiskas tām, kas atrastas Losevu dzīvoklī uz parketa.

Kad rīcībā bija šādi neapgāzami pierādījumi, Severcevs tomēr vēl neapmierinājās. Viņš pieprasīja, lai pārbauda arī apavus. Kā zināms, asinis uz parketa bija izberzētas ar zābaka zoli. Zem zoles vai arī uz diegiem, kas nostiprina ranti, varēja saglabāties izžuvisu asiņu pēdas. Neraugoties uz visrūpīgāko izmeklēšanu, šādas pēdas neatrada. Severcevs turpināja eksperimentu un lika pārbaudīt visu aizturēto apavu.

Arī šeit viņu plemeklēja neveiksme. Tomēr pulkvedis sevišķi neuztraucās, teikdams, ka atliek šo eksperimentu līdz izdevīgākam gadījumam.

... Situācija Botkina slimnīcā ar katru dienu kļuva nelādzīgāka.

Basovs manāmi nervozēja. Rēta sadzija, un viņš nelaida garām izdevību prasīt, lai viņu laiž no

slimnīcas ārā. Basovu acīm redzot uztrauca tā pilnīga neziņa, kādā viņš patlaban atradās. Pacienas pienes māte un, spriežot pēc sarakstīšanās, kuru pilnīgi kontrolēja Aralčeva, mātei nebija pat jausmas, ar ko nodarbojies dēls.

Basovs stūrgalvīgi meklēja iespējas, kā nodibināt sakarus ar ārpusauli. Šī drudzainā steigā, kas jau bija tuvu izmisumam, izmeklētājiem deva jaunus pavedienus, kā rezultātā aiz restēm nonāca vēl viens bandas loceklis.

Uzzinājis, ka kaimiņu palātā kādu Osetrovu izraksta no slimnīcas, Basovs uz papīra gabaliņa uzziņēja plānu, pēc kura varētu atnest māju un mutiski pateikt melnēni, kuras vārds — Soņa, lai viņa noteikti atnākot uz slimnīcu apraudzīt viņu.

Osetrovs, nenojauzdams neko jaunu, labprāt apņēmās izpildīt Basova lūgumu. Bet reģistratūrā Osetrovam piegāja klāt Severcevs un teica, lai atdodot Basova zīmēto plānu. Osetrova vietā stājās Sergejs Vasiljevičs Bralcevs.

13.

Kādā nomaies klusā šķērslīnī Bralcevs sameklēja vecu akmens māju. Par to, kad tā celta, varēja spriest kaut vai pēc tā vlen, ka uz sienas (tāvu brīnumu!) bija saglabājusies plāksnīte ar uzrakstu: „Krievijas bledrība apdrošināšanai pret ugunsgrēkiem”. Šī plāksnīte arī bija galvenais plāna orientieris.

Bralcevs izgāja cauri tuneļveidīgai arkai, nogriezās pa kreisi, piekļauvēja pēdējam logam. Griņķus un Karpatovs, kuri pavadīja Bralcevu, palika, gaididami vār-

tos. Aizkarīgā sakustējās, brūnīdeduģas rokas pavēra logu.

— Kas jums vajadzīgs? — jautāja sievietes balss.

— Soņa, — atbildēja Bralcevs. — Es ar Miltju slimnīcā kopā gulēju. Viņš lūdz, lai es šo meiteni sameklēju.

— Ar kādu Miltju? — pārjautāja tā pati balss. Tajā bija saklausāms asprindzinājums.

— Ar Basovu, — teica Bralcevs. — Ja te nedzīvo Soņa, tad esmu kļūdījies. Atvainojiet. — Viņš paspēja soli sānīs.

— Pagaidiet. Tātad Basovs jums iedeva adresi? — tā pati balss atkal jautāja.

— Nē, Basovs uzzīmēja tikai plānu.

— Plāns ir pie jums?

— Protams.

— Parādiet.

Bralcevs pusatvērtā loga spraudziņā iebidēja Basova apzīmēto papīra gabaliņu. Sekoja gara pauze. Šī piesardzība pat iepriecināja Bralcevu.

„Nudie”, vai tikai neesmu ticis „avenājs”? — viņš satraukts domāja.

Nokrakstēja veca bulta, un atvērās neliels, saplaisājušas durvis. Uz sliksņa stāvēja gadus deviņpadsmit veca meitene. Viņa bija īsa ar aukliņu apsiētā halatā, kalnās kājas leantās nonēsātās rita kurpes.

— Es esmu Soņa, — viņa stādījās priekšā un pastiepa Bralcevam roku. Viņl izgāja cauri virtuvei, viesistabai un bēdžot nokļuva tajā telpā, pie kuras loga tikko kā bija kļaudzinājies Bralcevs.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms